

URANTIJOS KNYGA

II DALIS. VIETINĖ VISATA

366 puslapis

33 DOKUMENTAS - VIETINĖS VISATOS ADMINISTRACIJA

NORS Visuotinis Tėvas, kuo tikriausiai valdo savo visą milžinišką kūriniją, bet vietinės visatos administravime jis veikia per Sūnaus Kūrėjo asmenį. Tėvas asmeniškai vietinės visatos administraciniuose reikaluose kitokiu būdu neveikia. Šitie reikalai yra patikėti Sūnui Kūrėjui ir vietinės visatos Motinai Dvasiai ir daugybei jų vaikų. Vietinės visatos planus, politiką, ir administracinius veiksmus formuoja ir vykdo šitas Sūnus, kuris, drauge su savo partnere Dvasia, vykdomąją valdžią deleguoja Gabrieliui, o jurisdikcinę valdžią atiduoda Žvaigždynų Tėvams, Sistemų Aukščiausiems Valdovams, ir Planetų Princams.

1. NEBADONO MYKOLAS

Mūsų Sūnus Kūrėjas yra vienu ir tuo pačiu metu kilusios Visuotiniame Tėve ir Amžinajame Sūnuje begalinės tapatybės 611.121-osios originalios sąvokos įsmeninimas. Nebadono Mykolas yra "vienintelis sukurtas Sūnus," įsmeninantis dieviškumo ir begalybės šitą 611.121-ąją visuotinę sąvoką. Jo būstinė yra trikartėje šviesos buveinėje Salvingtone. Ir šita gyvenamoji vieta yra sutvarkyta šitokiu būdu, nes Mykolas yra patyręs egzistencijos intelektualių tvarinių visų trijų etapų gyvenimą: dvasinį, morontinį, ir materialų. Dėl vardo, kuris yra siejamas su jo septintuoju ir baigiamuoju savęs padovanojimu Urantijoje, apie jį kartais kalbama kaip apie Mykolą Kristų.

Mūsų Sūnus Kūrėjas nėra Amžinasis Sūnus, Visuotinio Tėvo ir Begalinės Dvasios egzistencialus Rojaus partneris. Nebadono Mykolas nėra Rojaus Trejybės narys. Nepaisant šito, mūsų Sūnus Šeiminkas savojoje sferoje turi visas tas dieviškąsias savybes ir galias, kokias pats Amžinasis Sūnus pademonstruotų, jeigu jis iš tikrųjų būtų Salvingtone ir veiktų Nebadone. Mykolas turi net papildomą galią ir valdžią, nes jis ne tiktai įsmeninina Amžinąjį Sūną, bet taip pat jis visiškai išreiškia ir realiai įkūnija Visuotinio Tėvo asmenybės buvimą šitai vietinei visatai ir šitoje vietinėje visatoje. Jis net atstovauja Tėvui-Sūnui. Šitie ryšiai padaro tokį Sūną Kūrėją pačiu galingiausiu,

visapusiškiausiu, ir įtakingiausiu iš visų dieviškųjų būtybių, kurios gali tiesiogiai administruoti evoliucines visatas ir palaikyti asmenybės ryšį su nesubrendusiais tvariniais būtybėmis.

Mūsų Sūnus Kūrėjas paskleidžia tokią pačią traukiamąją galią, dvasinę gravitaciją, iš vietinės visatos būstinės, kokią paskleistų Rojaus Amžinasis Sūnus, jeigu jis asmeniškai būtų Salvingtone, ir *dar daugiau*; šitas Visatos Sūnus taip pat yra ir Visuotinio Tėvo įsmeninimas Nebadono visatai. Sūnūs Kūrėjai yra asmenybės centrai Rojaus

367 puslapis

Tėvo-Sūnaus dvasinėms jėgoms. Sūnūs Kūrėjai yra Dievo Septinkarčio galingų laikordvės savybių baigiamieji energijos-asmenybės sukcentravimai.

Sūnus Kūrėjas yra Visuotinio Tėvo vicegeranto įsmeninimas, Amžinojo Sūnaus dieviškumo lygiavertis partneris, ir Begalinės Dvasios kūrybinis bičiulis. Mūsų visatoms ir visiems jos apgyvendintiems pasauliams Sūnus Aukščiausiasis Valdovas yra, iš esmės, Dievas. Jis iš Rojaus Dievybių įsmenina viską, ką besivystantys mirtingieji gali išvalgiai suvokti. Šitas Sūnus ir jo partnerė Dvasia yra jūsų kūrėjai tėvai. Jums, Mykolas, Sūnus Kūrėjas, yra aukščiausioji asmenybė; jums, Amžinasis Sūnus yra viršaukščiausiasis— begalinė Dievybės asmenybė.

Sūnaus Kūrėjo asmenyje mes turime valdovą ir dieviškąjį tėvą, kuris yra lygiai toks galingas, sumanus, ir geravalis, kokie būtų Visuotinis Tėvas ir Amžinasis Sūnus, jeigu jie abu būtų Salvingtone ir įsitrauktų į Nebadono visatos reikalų administravimą.

2. NEBADONO AUKŠČIAUSIASIS VALDOVAS

Sūnų Kūrėjų stebėjimai atskleidžia, jog kai kurie yra panašesni į Tėvą, kiti yra panašesni į Sūnų, tuo tarpu dar kiti yra savo abiejų begalinių tėvų mišinys. Mūsų Sūnus Kūrėjas labai aiškiai išreiškia tokius bruožus ir požymius, kurie yra panašūs į Amžinąjį Sūnų.

Mykolas nusprendė organizuoti šitą visatą, ir dabar joje valdo kaip aukščiausiasis. Jo asmeninę valdžią apriboja ikiegzistencinės gravitacinės grandinės, kurios koncentruojasi Rojuje, o taip pat tai, kad supervisatos vyriausybės Dienų Senieji sau pasilieka teisę įvykdyti visus galutinius nuosprendžius, susijusius su asmenybės sunaikinimu. Asmenybė yra Tėvo išimtinė dovana, bet Sūnūs Kūrėjai, pritarus Amžinajam Sūnui, iš tikrųjų inicijuoja naujus tvarinių projektus, ir, bendradarbiaudami su savo partneriais Dvasiomis, gali pamėginti energijos-materijos naujas transformacijas.

Mykolas yra Rojaus Tėvo-Sūnaus įsmeninimas Nebadono vietinei visatai ir šioje visatoje; dėl to, kada Kuriančioji Motina Dvasia, Begalinės Dvasios atstovas vietinėje visatoje, savanoriškai tapo pavaldžia Mykolui Kristui, jam sugrįžus po savo paskutiniojo

savęs padovanojimo Urantijoje, tai šituo Sūnus Šeimininkas įgijo jurisdikciją "visai valdžiai danguje ir žemėje."

Šitas Dieviškųjų Tarnų atsidavimas vietinių visatų Sūnums Kūrėjams paverčia šituos Sūnus Šeimininkus Tėvo, Sūnaus, ir Dvasios ribiškai pasireiškiančio dieviškumo asmenėmis talpyklomis, tuo tarpu Mykolų patyrimai, save padovanojant tvariniu, parengia juos tam, kad pavaizduotų Aukščiausiosios Būtybės patirtinį dieviškumą. Visatose nė viena kita būtybė nėra šitaip išnaudojusi dabartinio ribinio patyrimo potencialų, ir nė viena kita būtybė visatose neturi tokios kvalifikacijos atskiram suverenumui.

Nors Mykolo būstinė oficialiai yra Salvingtone, Nebadono sostinėje, bet jis daug laiko praleidžia lankydamasis žvaigždynų ir sistemų būstinėse ir net atskirose planetose. Periodiškai jis keliauja į Rojų ir dažnai vyksta į Uversą, kur tariasi su Dienų Senaisiais. Kada jo nebūna Salvingtone, tada jo vietą užima Gabrielis, kuris tuomet veikia kaip Nebadono visatos regentas.

368 puslapis

3. VISATOS SŪNUS IR DVASIA

Nors ir persmelkia visas laiko ir erdvės visatas, bet Begalinė Dvasia iš kiekvienos vietinės visatos būstinės veikia kaip specializuotas sukonzentravimas, įgijantis visas asmenybės savybes kūrybinio bendradarbiavimo su Sūnumi Kūrėju metodo dėka. Kai dėl vietinės visatos, tai tokio Sūnaus Kūrėjo administracinė valdžia yra aukščiausioji; Begalinė Dvasia, kaip Dieviškasis Tarnas, yra linkusi iki galo padėti, nors išlieka tobulai lygiavertė.

Salvingtono Visatos Motina Dvasia, Mykolo partnerė, kontroliuojant ir administruojant Nebadoną, yra iš Aukščiausiųjų Dvasių šeštosios grupės, būdama iš tos kategorijos 611.121-aja. Ji savanoriškai pasisiūlė lydėti Mykolą jo išsilaisvinimo iš Rojaus įsipareigojimų proga ir nuo tada visą laiką veikė su juo kuriant ir valdant jo visatą.

Sūnus Šeimininkas yra savosios visatos asmeninis aukščiausiasis valdovas, bet visuose valdymo niuansuose bendras su Sūnumi valdovas yra Visatos Dvasia. Nors visą laiką Dvasia pripažįsta Sūnų aukščiausiuoju valdovu ir suverenu, bet visada Sūnus Dvasiai suteikia lygiavertę padėtį ir valdžios lygybę visuose sferos reikaluose. Visame savo meilės ir gyvybės padovanojimo darbe Sūnų Kūrėją visada ir amžinai tobulai paremia ir jam sumaniai padeda visaišmintė ir visą laiką ištikima Visatos Dvasia ir jos angeliškųjų asmenybių įvairiausia palyda. Toks Dieviškasis Tarnas tikrovėje yra dvasių ir dvasinių asmenybių motina, Sūnaus Kūrėjo visą laiką esantis ir visaišmintis patarėjas, Rojaus Begalinės Dvasios ištikimas ir tikras pasireiškimas.

Sūnus savo vietinėje visatoje veikia kaip tėvas. Dvasia, kaip tą suprastų mirtingieji tvariniai, atlieka motinos vaidmenį, visą laiką padėdama Sūnui ir visą laiką būdama tokia, be kurios visatos valdymas neapsiena. Maišto akivaizdoje tikrai šis Sūnus ir su juo susieti Sūnūs gali veikti kaip išlaisvintojai. Niekada iš tikrųjų Dvasia negali imtis maišto pažabojimo arba valdžios apgynimo užduoties, bet visada Dvasia iš tiesų paremia Sūnų, ko tik jis besiimtų stengdamasis stabilizuoti valdymą ir apginti valdžią pasauliuose, kuriuose vyrauja blogis ir viešpatauja nuodėmė. Tikrai toks Sūnus gali atstatyti jų bendro kūrinio darbą į gėrio padėtį, bet nė vienas Sūnus negali tikėtis galutinės sėkmės be nenutrūkstamo bendradarbiavimo su Dieviškąja Dvasia ir su jos dvasinių padėjėjų, Dievo dukrų, milžiniška gausybe, kuri taip ištikimai ir drąsiai kovoja dėl mirtingųjų žmonių gerovės ir savo dieviškųjų tėvų šlovės.

Sūnui Kūrėjui užbaigus savo septintąjį ir paskutinįjį savęs padovanojimą tvariniu, Dieviškajai Dvasiai periodišką izoliaciją netikrumai pasibaigia, ir Sūnaus pagalbininkė visatoje amžiams įsitvirtina užtikrintume ir valdyme. Būtent tada, kada, švenčių šventės metu, Sūnus Kūrėjas į sostą įžengia kaip Sūnus Šeimininkas, Visatos Dvasia, prieš susirinkusias gausybes, pirmoji viešai pareiškia ir visuotinai patvirtina, kad ji bus pavaldi Sūnui, prisiekdama ištikimybę ir paklusnumą. Šitas įvykis Nebadone atsitiko tuo metu, kada Mykolas sugrįžo į Salvingtoną po savęs padovanojimo Urantijoje. Niekada anksčiau iki šitos svarbios progos Visatos Dvasia nebuvo pripažinusi savojo pavaldumo Visatos Sūnui, ir tikrai po šito Dvasios savanoriško galios ir valdžios atsisakymo iš tikrųjų buvo galima pasakyti apie šį Sūnų, jog "į jo rankas buvo atiduota visa valdžia danguje ir žemėje."

369 puslapis

Po Kuriančiosios Motinos Dvasios šito pavaldumo pasižadėjimo, Nebadono Mykolas kilniai pripažino savo amžinąją priklausomybę nuo savo partnerės Dvasios, padarydamas šią Dvasią savo visatos sferų bendruoju valdovu, ir pareikalaudamas iš visų savo tvarinių prisiekti šiai Dvasiai tokią ištikimybę, kokią jie buvo prisiekę šiam Sūnui; ir buvo išleista ir išplatinta baigiamoji "Lygybės Deklaracija." Nors jis ir buvo šitos vietinės visatos aukščiausiasis valdovas, bet šis Sūnus pasauliams paskelbė faktą apie šios Dvasios lygybę su juo visais asmenybės apdovanojimais ir dieviškojo charakterio požymiais. Ir tai tampa transcendentiniu modeliu net ir žemųjų tvarinių iš erdvės pasaulių šeimos organizavimui ir valdymui. Tai yra, tikrai ir iš tiesų, šeimos ir žmogiškosios savanoriškos santuokos institucijos idealas.

Dabar Sūnus ir Dvasia visatai vadovauja didele dalimi taip, kaip motina ir tėvas prižiūri savo sūnų ir dukrų šeimą ir tarnauja savo šeimai. Apie Visatos Dvasią visiškai tiktų kalbėti kaip apie Sūnaus Kūrėjo kuriančiąją kompanionę, o šių sferų tvarinius laikyti jų sūnumis ir dukromis—didžiąja ir šlovingąja šeima, turinčia neapsakomų pareigų ir begalinę globą.

Sūnus inicijuoja kai kurių visatos vaikų sukūrimą, tuo tarpu Dvasia yra visiškai atsakinga už tai, kad sukurtų daugybę dvasios asmenybių kategorijų, kurios dirba ir tarnauja reguliuojamos ir vadovaujamos šitos pačios Motinos Dvasios. Sukuriant kitus visatos asmenybių tipus, tiek Sūnus, tiek Dvasia veikia kartu, ir nė viename kūrybiniame veiksmo nė vienas nepadaro nieko nepasitaręs su kitu ir negavęs kito pritarimo.

4. GABRIELIS—VYRIAUSIASIS VYKDYTOJAS

Ryškioji ir Ryto Žvaigždė yra asmenybės tapatumo ir idealo pirmosios sąvokos, kurią suvokė Sūnus Kūrėjas ir Begalinės Dvasios vietinės visatos pasireiškimas, įsameninimas. Grįžtant į ankstyvasias vietinės visatos dienas, iki Sūnaus Kūrėjo ir Motinos Dvasios kūrybinio bendravimo ryšių sąjungos, sugrįžtant į tuos laikus prieš pradėdant kurti jų sūnų ir dukrų visapusę šeimą, šitų dviejų dieviškųjų asmenų ankstyvo ir laisvo susivienijimo pirmasis bendras veiksmas baigėsi Sūnaus ir Dvasios aukščiausiosios dvasinės asmenybės, Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės, sukūrimu.

Kiekvienoje vietinėje visatoje yra sukuriama tikrai viena tokia išminties ir didingumo būtybė. Visuotinis Tėvas ir Amžinasis Sūnus gali sukurti, ir iš tikrųjų sukuria, neribotą skaičių Sūnų, kurie dieviškumu prilygsta jiems; bet tokie Sūnūs, sąjungoje su Begalinės Dvasios Dukromis, kiekvienoje visatoje gali sukurti tikrai vieną Ryškiają ir Ryto Žvaigždę, būtybę, kuri yra tokia pati, kaip ir jie, ir be apribojimų turi jų sujungtą prigimtį, bet neturi jų išskirtinių teisių kurti. Salvingtono Gabrielis prigimties dieviškumu yra toks, kaip Visatos Sūnus, nors smarkiai apribotas Dievybės savybėmis.

Šitas naujosios visatos tėvų pirmagimis yra unikali asmenybė, turinti daug nuostabių bruožų, kurių šiuo metu nematyti nė viename iš jo tėvų, būtybė, kuri neturi precedento savo visapusiškumu ir neįsivaizduojamu sumanumu. Šita dangiškoji asmenybė turi Sūnaus dieviškąją valią, sujungtą su Dvasios kūrybine vaizduote. Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės mintys ir veiksmai visą laiką visiškai išreiškė tiek Sūnų Kūrėją, tiek Kuriančiąją Dvasią. Tokia

370 puslapis

būtybė taip pat sugeba išsamiai suprasti tiek dvasines serafines gausybes, tiek materialius evoliucinius valios tvarinius, ir su jais užmegzti nuoširdų ryšį.

Ryškioji ir Ryto Žvaigždė nėra kūrėjas, bet ji yra nuostabus administratorius, yra asmeninis Sūnaus Kūrėjo administracinis atstovas. Išskyrus kūrimą ir gyvybės padovanojimą, Sūnus ir Dvasia dėl svarbių visatos veiksmų niekada nesitaria be Gabrielio.

Salvingtono Gabrielis yra Neadono visatos vyriausiasis vykdytojas ir visų administracinių apeliacijų, susijusių su jos valdymu, arbitras. Šitas visatos vykdytojas buvo sukurtas su visais reikalingais savo darbui sugebėjimais, bet patyrimą jis įgavo kartu su mūsų vietinio kūrinio augimu ir evoliucija.

Gabrielis yra supervisatos mandatų, susijusių su neasmeniais reikalais vietinėje visatoje, vyriausiasis vykdytysis pareigūnas. Didžioji dalis reikalų, susijusių su Dienų Senųjų priimtais masiniais nuosprendžiais ir su prisikėlimais, sąsajoje su naująja dieviškąja tvarka, taip pat yra atiduota Gabrieliui ir jo personalui, kad juos įgyvendintų. Šitokiū būdu Gabrielis yra tiek super-, tiek vietinės visatos valdovų sujungtas vyriausiasis vykdytojas. Savo žinioje jis turi sumanų korpusą administracinių padėjėjų, sukurtų savo ypatingam darbui, evoliuciniams mirtingiesiems neapreiškiamų. Papildomai prie šitų padėjėjų, Gabrielis gali panaudoti bet kurią dangiškųjų būtybių kategoriją arba visas dangiškųjų būtybių kategorijas, veikiančias Neadone, o taip pat jis yra "dangaus armijų"—angeliškųjų gausybių—vyriausiasis vadas.

Gabrielis ir jo personalas nėra mokytojai; jie yra administratoriai. Niekada nebuvo žinoma, kad jie būtų pasitraukę iš savo nuolatinio darbo, išskyrus tuomet, kada Mykolas būdavo įsikūnijęs save padovanodamas tvariniams. Tokių savęs padovanojimų metu Gabrielis visada būdavo susietas su šio įsikūnijusio Sūnaus valia, o bendradarbiaudamas su Dienų Sąjunga, jis tapo tikroju visatos reikalų tvarkytoju paskutiniųjų savęs padovanojimų metu. Gabrielis buvo artimai tapatinamas su Urantijos istorija ir vystymusi visą laiką po Mykolo savęs padovanojimo mirtingojo pavidalu.

Be susitikimų su Gabrieliu įsikūnijimų pasauliuose ir be susitikimų tuo metu, kada vyksta bendras ir specialus prisikėlimas pagal sąrašą, mirtingieji retai kada susitiks su juo, kada jie kils per vietinę visatą tol, kol jie nebus įtraukti į vietinio kūrinio administracinį darbą. Būdami administratoriais, nesvarbu kokios kategorijos ar laipsnio, jūs būsite pavaldūs Gabrieliui.

5. TREJYBĖS AMBASADORIAI

Iš Trejybės kilusiųjų asmenybių administravimas baigiasi supervisatų valdymu. Vietinės visatas apibūdina dviguba priežiūra, tėvo-motinos sąvokos pradžia. Visatos tėvas yra Sūnus Kūrėjas; visatos motina yra Dieviškasis Tarnas, vietinės visatos Kuriančioji Dvasia. Tačiau kiekvieną visatą palaimina tam tikrų asmenybių iš centrinės visatos ir Rojaus buvimas. Šitos Rojaus grupės priešakyje Neadone yra Rojaus Trejybės ambasadorius—Salvingtono Emanuelis—Dienų Sąjunga, paskirta į Neadono vietinę visatą.

Tam tikra prasme šitas aukštas Trejybės Sūnus taip pat yra Visuotinio Tėvo asmeninis atstovas Sūnaus Kūrėjo teisme; dėl to jo yra toks vardas, Emanuelis.

Salvingtono Emanuelis, Trejybės Aukščiausiųjų Asmenybių šeštosios kategorijos numeris 611.121-asis, yra tokio didingo orumo ir tokio nuostabaus nuolankumo būtybė, kad ji atsisako garbinimo ir dievinimo iš visų gyvų tvarinių. Jis turi tą išskirtinumą, jog visame Neadone yra vienintelė asmenybė, kuri niekada

nepripažino pavaldumo savo broliui Mykolui. Jis veikia kaip Sūnaus Aukščiausiojo Valdovo patarėjas, bet patarimą duoda tikrai tada, kada būna paprašytas. Sūnui Kūrėjui išvykus, jis gali vadovauti bet kuriai visatos aukštajai tarybai, bet visatos vykdomuosiuose reikaluose dalyvauja tikrai tada, kada būna šito prašomas

Šitas Rojaus ambasadorius Neadone nėra pavaldus vietinės visatos vyriausybės jurisdikcijai. Taip pat ir jis nesinaudoja valdžios jurisdikcija besivystančios vietinės visatos vykdomuosiuose reikaluose, išskyrus savo brolių, Dienų Ištikimųjų, tarnaujančių žvaigždynų būstinėse ryšininkais, priežiūros sferą.

Dienų Ištikimieji, kaip ir Dienų Sąjunga, žvaigždynų valdovams patarimo niekada neperša ir pagalbos nesiūlo, nebent šito būna paprašyti. Šitie Rojaus ambasadoriai žvaigždynuose išreiškia Trejybės Stacionarių Sūnų, atliekančių patarėjų vaidmenį vietinėse visatose, galutinį asmenį buvimą. Žvaigždynai yra artimiau susiję su supervisatos administracija negu su vietinėmis sistemomis, kurias išimtinai administruoja asmenybės, kilusios vietinėje visatoje.

6. BENDROJI ADMINISTRACIJA

Gabrielis yra vyriausiasis vykdytojas ir tikrasis Neadono administratorius. Mykolo išvykimas iš Salvingtono jokia būdu nesutrikdo tvarkingo visatos reikalų tvarkymo. Mykolo išvykimo metu, kaip ir neseniai jam išvykus su misija į Rojų į susitikimą su Orvontono Sūnumis Šeiminkais, šios visatos regentu būna Gabrielis. Tokiais momentais Gabrielis dėl visų pagrindinių problemų visada stengiasi gauti patarimą iš Salvingtono Emanuelio.

Tėvas Melkizedekas yra pirmasis Gabrielio padėjėjas. Kada Ryškiosios ir Ryto Žvaigždės nebūna Salvingtone, tada jos pareigas prisiima šitas pirmasis Sūnus Melkizedekas.

Visatos įvairios žemesnio lygio administracijos turi joms paskirtas tam tikras specialias pareigų sferas. Nors, apskritai, sistemos vyriausybė rūpinasi savo planetų gerove, bet ji ypatingai rūpinasi gyvųjų būtybių fiziniu statusu, biologinėmis problemomis. Savo ruožtu, žvaigždynų valdovai ypatingą dėmesį kreipia į visuomenines ir valdymo sąlygas, vyraujančias skirtingose planetose ir sistemose. Žvaigždyno valdymas daugiausia yra įgyvendinamas suvienijimo ir stabilizavimo dėka. Dar aukščiau, visatos valdovai yra labiau užsiėmę dvasiniu valdų statusu.

Ambasadoriai yra paskiriami juridiniu dekretu ir atstovauja visatoms kitose visatose. Konsulai yra vienu žvaigždynų atstovai kituose žvaigždynuose ir visatos būstinėje; jie yra paskiriami įstatyminiu dekretu ir veikia tikrai tarp vietinės visatos ribų. Sistemos Aukščiausiojo Valdovo vykdančiuoju dekretu yra pasiunčiami Stebėtojai, kad tai sistemai atstovautų kitose sistemose ir žvaigždyno sostinėje, ir jie, taip pat, veikia tikrai tarp vietinės visatos ribų.

Iš Salvingtono, transliuojamos programos tuo pačiu metu yra nukreipiamos į žvaigždynų būstines, sistemų būstines, ir į atskiras planetas. Visos aukštesnės dangiškųjų būtybių kategorijos sugeba pasinaudoti šita tarnyste, kad bendrautų su savo bičiuliais, pasklidusiais po visą visatą. Visatos transliuojama programa pasiekia visus apgyvendintus pasaulius, nepriklausomai nuo jų dvasinio statuso.

372 puslapis

Ryšys tarp planetų yra atimtas tikrai iš tų pasaulių, kurie yra dvasiniame karantine. Žvaigždynų programas periodiškai pasiumčia iš žvaigždyno būstinės Žvaigždynų Tėvų vyriausiasis.

Chronologiją nustato, apskaičiuoja, ir reguliuoja speciali būtybių grupė Salvingtone. Standartinė Neadono diena prilygsta aštuoniolikai dienų ir šešioms valandoms Urantijos laiku, plus dvi su puse minutės. Neadono metus sudaro visatos skriejimo laiko segmentas Uversos grandinės atžvilgiu, ir yra lygus visatos standartiniu laiku vienam šimtui dienų, maždaug penkeriems metams Urantijos laiku.

Neadono laikas, transliuojamas iš Salvingtono, yra standartinis visiems žvaigždynams ir sistemoms šitoje vietinėje visatoje. Kiekvienas žvaigždynas savo reikalus tvarko pagal Neadono laiką, bet sistemos turi savo pačių laiką, kaip ir atskiros planetos turi savo laiką.

Diena Satanijoje, kaip apskaičiuojama Jeruseme, yra truputėlį trumpesnė (1 valanda 4 minutėmis 15 sekundžių) už tris dienas Urantijos laiku. Šitie laikai yra apskritai žinomi kaip Salvingtono arba visatos laikas, ir Satanijos arba sistemos laikas. Standartinis laikas yra visatos laikas.

7. NEBADONO TEISMAI

Sūnus Šeimininkas, Mykolas, aukščiausiu laipsniu rūpinasi trimis dalykais: kūrimu, gyvybės palaikymu, ir tarnavimu. Jis asmeniškai nedalyvauja juridiniame visatos darbe. Kūrėjai savo tvarinių niekada neteisija; šitai yra išimtinė funkcija tokių tvarinių, kurie turi aukštą išlavinimą ir realų tvarinio patyrimą.

Visas Neadono juridinis mechanizmas yra pavaldus Gabrieliui. Aukštieji teismai, esantys Salvingtone, yra užimti bendromis visatos svarbos problemomis ir apeliacinėmis bylomis, patenkančiomis iš sistemų tribunolų. Tokių visatos teismų yra septyniasdešimt atšaku, o jie veikia septyniuose skyriuose po dešimt sekcijų kiekviename. Visoms svarstomoms byloms vadovauja dvigubas magistratas, kurį sudaro vienas teisėjas, turintis

tobulumo antecedentus, ir vienas teisėjas, turintis kylančiojo patyrimą.

Kas susiję su jurisdikcija, tai vietinės visatos teismai yra apriboti tokiuose reikaluose:

1. Vietinės visatos administracija rūpinasi kūrimu, evoliucija, gyvybės palaikymu, ir tarnavimu. Dėl to, visatos tribunolams nėra suteikta teisė pateikti nuosprendį tokiose bylose, kuriose yra nagrinėjamas klausimas dėl amžinojo gyvenimo ir mirties. Tai nėra susiję su natūralia mirtimi, kokia yra mirštama Urantijoje, bet jeigu iškyla klausimas, jog būtų priimtas nuosprendis dėl teisės toliau egzistuoti, amžinai gyventi, tai jis turi būti perduodamas Orvontono tribunolams, ir jeigu yra priimamas individui nepalankus nuosprendis, tai visi nuosprendžiai dėl sunaikinimo yra įvykdomi supervyriausybės valdovų įsakymu, ir per jų agentūras.

2. Dėl bet kurio Vietinės Visatos Dievo Sūnaus nusižengimo arba nelojalumo, kuris sukelia pavojų jų, kaip Sūnų, statusui ir valdžiai, niekada nepriimamas nuosprendis Sūnaus tribunoluose; toks nesusipratimas nedelsiant būtų perduotas į supervisatos teismus.

3. Klausimą dėl vietinės visatos bet kurios sudedamosios dalies—tokios, kaip vietinė sistema—sugražinimo į visiško dvasinio statuso broliją

373 puslapis

vietiniame kūrinyje po dvasinės izoliacijos būtina suderinti supervisatos aukštojoje asamblėjoje.

Visuose kituose reikaluose Salvingtono teismai yra galutiniai ir aukščiausieji. Negalima pateikti jokios apeliacijos dėl šitų nuosprendžių ir dekretų ir nėra jokios galimybės šitų nuosprendžių ir dekretų išvengti.

Kad ir kokie neteisingi kartais galėtų atrodyti nuosprendžiai, priimami Urantijoje žmogiškųjų ginčų atžvilgiu, bet visatoje iš tiesų vyrauja teisingumas ir dieviškas nešališkumas. Jūs dabar gyvenate gerai sutvarkytoje visatoje, ir anksčiau ar vėliau jūs galite būti tikri, kad su jumis bus pasielgta teisingai, net ir gailestingai.

8. ĮSTATYMUS LEIDŽIANČIOJI IR VYKDANČIOJI FUNKCIJOS

Salvingtone, Neadono būstinėje, nėra tikrų įstatymus priimančiųjų organų. Visatos būstinės pasauliai didele dalimi rūpinasi teisingumo įgyvendinimu. Vietinės visatos įstatymus leidžiančiosios asamblėjos yra vieno šimto žvaigždynų būstinėse. Sistemos daugiausia rūpinasi vietinių kūrinių vykdomuoju ir administraciniu darbu. Sistemų Aukščiausieji Valdovai ir jų padėjėjai vykdo žvaigždynų valdovų įstatyminius mandatus ir įgyvendina visatos aukštųjų teismų juridinius dekretus.

Nors tikrasis įstatymų priėmimas visatos būstinėje ir nevyksta, bet Salvingtone iš tikrųjų veikia daug įvairių patariamųjų ir tiriamųjų asamblėjų, sudarytų įvairiai ir tvarkomų pagal savo paskirtį ir tikslą. Kai kurios yra nuolatinės; kitos yra paleidžiamos po to, kada savo tikslą įgyvendina.

Vietinės visatos *aukščiausiojoje taryboje* yra po tris narius iš kiekvienos sistemos ir po septynis atstovus iš kiekvieno žvaigždyno. Izoliuotos sistemos šitoje asamblėjoje atstovavimo neturi, bet joms yra leidžiama pasiūsti stebėtojus, kurie dalyvauja visose tarybos diskusijose ir jas analizuoja.

Tas vienas šimtas aukščiausiojo patvirtinimo tarybų taip pat yra Salvingtone. Šių tarybų prezidentai sudaro Gabrielio tiesioginį veikiantį kabinetą.

Aukštųjų visatos patariamųjų tarybų visi įrodymai yra perduodami į Salvingtono teisminius organus arba į įstatymus priimančias žvaigždynų asamblėjas. Šitos aukštosios tarybos neturi valdžios ir galios, kad savo rekomendacijas įgyvendintų. Jeigu jų patarimas yra grindžiamas visatos fundamentaliais įstatymais, tuomet iš tiesų Neadono teismai priima nurodymus dėl tokio patarimo įgyvendinimo; bet jeigu jų rekomendacijos yra susijusios su vietinėmis arba nepaprastomis sąlygomis, tada jos turi patekti žemyn į žvaigždyno įstatymus priimančias asamblėjas, kad būtų apsvarstytos, o tada, sistemų valdžiai, kad būtų įvykdytos. Šitos aukščiausiosios tarybos yra, tikrovėje, visatos viršįstatyminiai organai, bet jos veikia neturėdamos valdžios įstatymus priimti ir galios juos įgyvendinti.

Nors mes kalbame apie visatos administravimą vartodami terminus "teismai" ir "asamblėjos," bet reikėtų suprasti, jog šitos dvasinės transakcijos labai skiriasi nuo primityvesnės ir materialesnės Urantijos veiklos, turinčios atitinkamus pavadinimus.

[Pateikta Neadono Archangelų Vadovo.]

[Ankstesnis dokumentas](#) | [Kitas dokumentas](#) | [Turinys](#)

© 2004 Urantijos Fondas. Visos teisės yra saugomos.
